

VOGELHOSPITAAL

STICHTING VOGELRAMPENFONDS

DECEMBER 2020

Bijna 65 jaar hulp aan vogels in nood dankzij u!

Het Vogelhospitaal Haarlem bestaat sinds 1956 en heeft in al die jaren veel veranderingen gezien alhoewel de 'core business' altijd en nog steeds dezelfde is: vogels helpen die in nood verkeren. Wat begon als een wintervoederactie, groeide uit tot een professionele organisatie. Vanaf 1973 tot begin 2015 was dat in de Stadskweektuin. Veel Haarlemmers hebben goede herinneringen aan de oude locatie: wiens opa of oma is nog vrijwilliger geweest in de Kweektuinstraat? Wie heeft er 35 jaar geleden niet nog eens een jong mereltje of een stookolieslachtoffer gebracht? Maar onze plek was verouderd, smoezelig, voldeed niet aan de eisen en was te klein. Zo werd er in 2015 verhuisd naar 'Schoteroord', een prachtige ruime plek in de vogelrijke Hekslootpolder.

We zijn daar nog steeds volop bezig om stap voor stap ons perfecte hospitaal te bouwen. Het hoofdgebouw is gereed, maar aan het Badhuis voor de watervogels in de oude stal en de vogeltuin wordt nog volop gewerkt. En aan de oude schuur moeten we nog beginnen! Dit kan allemaal alleen dankzij onze vrijwilligers en natuurlijk dankzij u, onze donateurs.

Zonder uw steun kunnen wij niet bestaan!

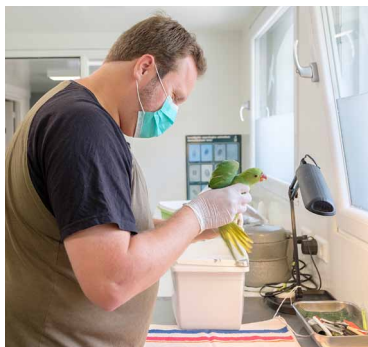
HELP MEE

uw gift kan het verschil maken voor de vogels

Wat we kunnen doen voor de vogels

Met de vogels die wij binnenkrijgen is iets mis, anders hadden ze niet gevangen kunnen worden en waren ze niet bij ons gebracht. Problemen die wij goed kunnen behandelen zijn trauma's door roofdieren (vooral katten), trauma's door botsingen met huizen, ramen of auto's; wonden door gevechten, vishaken, sommige botbreuken, ondervoeding, onderkoeling en parasieten. De beheerders hebben de nodige medische kennis in huis voor de behandeling van deze problemen, waarin zij ook worden bijgestaan door een aan het hospitaal verbonden dierenarts. Waar wij weinig of niets aan kunnen doen zijn virusinfecties, interne verwondingen, tumoren en gecompliceerde bot- of gewrichtsbreuken. Daartoe ontbreekt het ons aan de middelen in de vorm van specialisten en benodigde diagnostische- en medische apparatuur. Wij functioneren wel als monitor voor een aantal infectieziektes, zoals bijvoorbeeld vogelgriep, het geel en Usutu-virus.

Een andere reden waarom sommige gezondheidsproblemen niet opgelost kunnen worden, is omdat een wilde vogel niet behandeld kan worden als een huisdier. Immers, alles wat wij doen resulteert in stress. En stress helpt niet bij het genezingsproces; integendeel. Voor een vogel zijn wij mensen grote monsters die ze vasthouden (iets wat alleen een roofdier zal doen en dus een heel waarschijnlijke dood aankondigt) en enge geluiden maken. Een wondbehandeling en vijf dagen antibiotica toedienen is een stress die overleefd wordt en daarna misschien nog een week in de voliëre

voor de revalidatie gaat ook best. Maar weken of maanden opgesloten worden in een hok is vaak niet haalbaar. Daarom zijn niet alle vogels die bij ons gebracht worden te redden. Soms zijn ze al dood bij aankomst, soms sterven ze de eerste dag of de dag erna al aan hun verwondingen. Dat is een trieste werkelijkheid. Maar van de vogels die we in behandeling kunnen nemen, redt ongeveer 70% het en kan weer vrij gelaten worden en de wijde wereld in trekken.

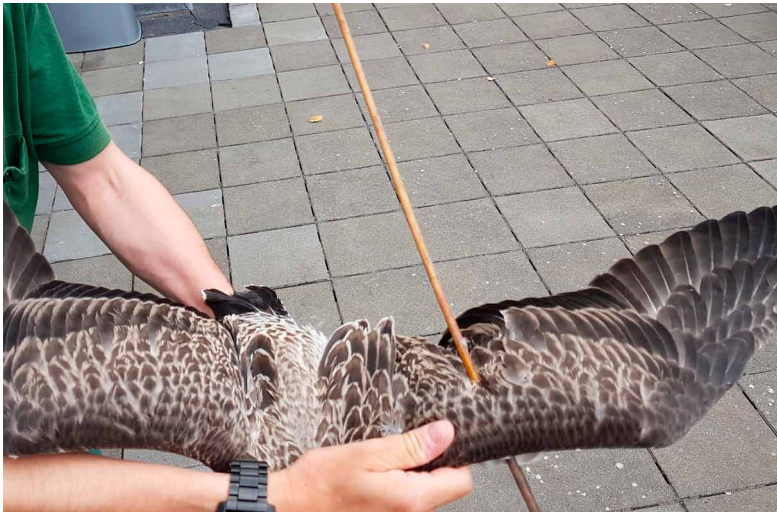
Uiterst Besmettelijke Vogelgriep in Nederland

De Vogelgriep of Aviaire Influenza (A.I.) is er weer. U zult het wel op het nieuws horen of op TV zien. Hier zijn dode watervogels gevonden en daar wordt een pluimveebedrijf geruimd. Het is bijna elke winter weer raak: dan komen de trekvogels uit Azië en Siberië deze kant op en vaak nemen vooral watervogels de ziekte mee. Zoals ook onze eigen griep (die ook een Influenzavirus is), kan vogelgriep zich muteren. Dit houdt in dat er twee (of meer) verschillende griepvirussen in de vogel aanwezig zijn die dan hun genetisch materiaal mixen waardoor er een nieuw griepvirus ontstaat waar de vogels nog geen afweer voor hebben kunnen opbouwen.

Bij vogels geldt precies hetzelfde verhaal als bij mensen (behalve dat wilde vogels geen grieprik komen halen), een 'gewone' vogelgriep laat weinig symptomen zien en de dieren hebben er weinig of geen last van. Maar af en toe ontstaat er door het mixen van

die verschillende virussen, een uiterst ziekmakende vogelgriep. We noemen dat Hoog Pathogeen, dat betekent: hoog ziekmakend gehalte. En dan liggen de vogels dood in het water en is de besmettingsgraad hoog waardoor ook een heleboel andere vogels het krijgen zoals kippen, maar ook roofvogels of kraaien. En dat is nu het geval. De Vogelgriep die nu rondwaart is een HPAI, een Hoog Pathogene Aviaire Influenza. En omdat het snel om zich heen greep en er steeds meer dode ganzen en eenden werden geraapt, moesten wij begin november sluiten voor publiek en nemen nu geen watervogels meer aan. Het risico om alle andere vogels in het hospitaal te besmetten en dan ook nog te worden gesloten door de NVWA is te groot. Door deze maatregelen kunnen wij, via de Dierenambulances, zonder al te veel risico de niet-watervogels nog wel blijven opvangen (voor de actuele situatie: kijk op onze website of op Facebook).

f Nieuws van onze Facebookpagina

Dit is een jong van een **Kleine mantelmeeuw**. Het diertje was op de foto ongeveer twee maanden oud en heeft zo vroeg in zijn leven al kennis gemaakt met een groot gevaar: de mens. In zijn geval is hij zelfs beschoten met pijl en boog! Gelukkig was het geen Robin Hood die op hem richtte en heeft de pijl geen belangrijke spieren of pezen geraakt. Hij is in onze grote vliegkooi bijgekomen van de schrik met een goede portie vis en gezelschap van zijn leeftijdsgenoten. In september was hij helemaal fit om naar het zuiden te vliegen waar hij de winter zal doorbrengen.

Ik ben een **roodborstje** en ik ben heel klein en heel alleen. Eigenlijk zouden ze mij Calimero moeten noemen.

Reiger, na twee weken spalk

Bot geheeld, na vier weken.

Deze **Blauwe reiger** was naar de Dierenkliniek Marnixstraat gebracht met een gebroken poot. Dierenarts Jacqueline Westland is jaren lang onze dierenarts geweest toen wij nog in de Kweektuinen zaten en wist dus precies wat haar te doen stond. Even spalken! Wij hebben hem daarna opgehaald voor de revalidatie. Na nog tien dagen zonder spalk oefenen, is hij vorige week losgelaten (bekijk het filmpje op Facebook). Met dank aan de dierenkliniek Marnixstraat!

Deze **stormmeeuw** kwam in juli erg verzwakt en met ontstoken ogen bij ons binnen. Maar niet alleen! Er zat nog een klein pluizenbolletje bij. Want als één van je ouders ziek is, wil je er wel bij blijven om te zien of alles goed komt

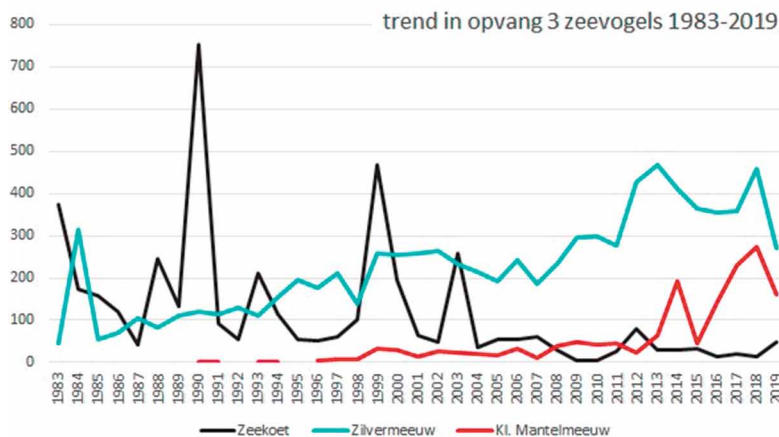
Als je deze berichtjes leuk vindt, volg ons dan op Facebook: www.facebook.com/HetVogelhospitaal/

Stijgers en dalers

Sinds 1983 houden we nauwkeurig bij hoeveel en welke soorten vogels we binnenkrijgen. Bij een aantal soorten zijn hier duidelijke veranderingen in te zien.

De grote stijgers in ons bestand zijn de grote meeuwen. Beide soorten worden beschouwd als 'asielzoekers' gevlucht uit de duinen, waar de vos na lange afwezigheid weer is teruggekeerd in de jaren 70 en waar eieren en kuikens van grondbroeders als meeuwen daar in grote aantallen aan ten prooi vielen. De Zilvermeeuw kwam al vanaf de jaren 80 op stadse daken broeden maar behalve een sporadisch Kleine Mantelmeeuw in de negentiger jaren, kwamen er pas vanaf 1999 meer dan 10 exemplaren per jaar binnen. Sinds 2014 zijn dat er tussen de 100 en 200 per jaar. En dan nog een daling in binnenkomsten, die deze keer goed nieuws betekent!

Een betere controle op illegale lozingen op zee wordt geïllustreerd door de grote afname van (besmeurde) zeekoeten die bij ons gebracht worden. In de 20ste eeuw kwamen ze met honderd of meer per jaar binnen, maar behalve een oliëramp in 1999 en in 2003 voor de Belgische kusten blijven hun jaaraantallen deze eeuw ruim onder de 100.

Van beton naar vogelparadijs

250 m² beton eruit, oase erin. Onze tuin vrijwilligers zijn volop bezig om een paradijsje aan te leggen rondom ons hospitaal. Ook andere gasten zoals insecten, kleine zoogdieren en mensen zijn welkom in onze inheemse tuin vol nectar gevende en vrucht dragende beplanting plus twee bloemenweides. De tuin heeft een hoge biodiversiteitswaarde door een grote variatie bomen, struiken en bloemen die zo lang mogelijk nectar en vruchten produceren. Het *Betrekken bij Groen Fonds* van provincie Noord-Holland, de J.C. Ruigrok Stichting en een anonieme donor schonken de benodigde financiën.

Niet alleen kunnen schoolklassen hier een educatieve rondleiding krijgen, ook is dit een prachtige rustplek voor onze vrijwilligers en bezoekers. Over bezoekmogelijkheden volgt te zijner tijd meer informatie.

Onze donateurs

Wij zijn op dit moment druk bezig om onze donateursgegevens up-to-date te krijgen. Velen van u zijn de afgelopen maanden gebeld om uw gegevens te controleren en waar mogelijk aan te vullen bijvoorbeeld met een [e-mailadres](#). Via uw mailadres kunnen we goedkoper en vaker (circa vier keer per jaar) met u communiceren. U ontvangt dan alleen aan het einde van het jaar deze papieren nieuwsbrief met acceptgiro. Mocht u niet gebeld zijn en wilt u graag mail van ons ontvangen, geef het dan door aan management@vogelhospitaal.nl Om de communicatie verder te verbeteren, hebben we al onze donateurs een [relatienummer](#) toegekend. Dit nummer kunt u terugvinden op de begeleidende brief bij deze nieuwsbrief. Wij stellen het zeer op prijs als u bij het overmaken van uw donatie dit relatienummer wilt vermelden bij de omschrijving. Dank voor uw medewerking!

statutaire naam
vestigingsplaats
Kamer van Koophandel

Stichting Vogelrampenfonds
Haarlem
41222647
IBAN NL73 INGB 0000 199 399

informatie
e-mail
telefoon
adres

<https://www.vogelhospitaal.nl>
management@vogelhospitaal.nl
023 525 53 02
Vergierdeweg 292
2026 BJ Haarlem